Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

hæ uis memoriæ Iam lætatu me fuisse reminiscor non læt
ætriticiá meá preteritam recordor non tristis. æ me ali
quando timuisse recolo sine timore æ pstine cupidita
tis sine cupiditate sum memor aliquando. æ e contrario tris
ticiá meá transactá lætus reminiscor. æ tristis leticiam.
Qd mirandu non é de corpore aliud enú animo aliud cor
pus. Itaq; si preteritú dolorē corporis gaudens memini.
ñ ita meru é hic ó cú animo sit. æ iá ipsa memoria. nam
æ cú mandam aliquid ut memoriú habeat. dicim. inde
illud in animo habeas. Et cú obliuiscim dicim. non
fuit in animo. æ lapsú é animo. ipsá memoriá uocantes
animó. Cú g ita sit qd é hoc. qd cú tristiciá meá pretere
tam letus memini animo habæ leticiá æ memoria tris
ticiam. letusq; é animo ex eo qd in est ei leticia memoria
ó ex eo qd inē ei. tristiciá tristis nonē. Ium forte non per
tinæ ad animá. Quis hoc dixerit. Imiru g memoria
qsi uentē animi. leticia ó atq; tristicia. quasi erbus
dulcis æ amarus. cú memoriæ cōmendantur. qsi traiecta
inuentrē redi illic possunt sapere non possunt. Ridi
culu é hæc illis similia putare. nec tam s omnimodo
dissimilia. Sed erce de memoria pfero. cú dico quatuor
ēt pturbationes animi cupiditatē. leticiá. metú. tris
ticiá. æ quicqd de his disputare potuero. diuidendo
singula pspicies siu cuiusq; generis æ finiendo. ibi in
uenio quid dicá. aut in pfero. Hæc tam ulla earum
pturbatione pturbor. cú ea reminiscendo cōmemo
ro. æ ante quá recolerem amē æ retractarem. ibi erat
pteria inde precordatione potuerē deprimi; for
te g sic deuenire eib ruminando. sic ista de memoria